

Naš put dužnosti

biskup Keith B. McMullin
drugi savjetnik u predsjedavajućem biskupstvu

Dužnost ne zahtijeva savršenstvo, ali zahtijeva marljivost. Ona nije jednostavno ono što je zakonito; ona je ono što je kreposno.

Ovo je nemiran svijet. Nesklad i nesreća su posvuda. Ponekad se čini kao da sam ljudski rod visi o niti.

Predviđajući naše vrijeme Gospodin je rekao: »Nebesa će se zatresti, a tako i zemlja. I velike će nedaće biti među sinovima ljudskim, *no, narod svoj ja ću sačuvati.*«¹ Trebamo osjetiti veliku utjehu u ovom obećanju.

Iako katastrofe posve narušavaju »ravnomjieran duh [naših] putova«² one ne moraju ostaviti naš život zauvijek uništenim. Mogu nam »pokrenu[ti] sjećanje«³ »probudi[ti] [naš] osjećaj dužnosti prema Bogu« i održati nas na »pu[tu] dužnosti [naše]«.⁵

U Nizozemskoj tijekom Drugog svjetskog rata obitelj Caspera ten Booma koristila je svoj dom kao skrovište za one koje su Nacisti progonili. To je bio njihov način življenja njihove kršćanske vjere. Četiri člana obitelji izgubilo je život zbog pružanja toga utočišta. Corrie ten Boom i njezina sestra Betsie provele su više strašnih mjeseci u zloglasnom koncentracijskom logoru Ravensbrück. Betsie je umrla tamo – Corrie je preživjela.

U Ravensbrücku Corrie i Betsie su naučile da nam Bog pomaže oprostiti. Nakon rata Corrie je bila odlučna podijeliti ovu poruku. Jednom je prilikom upravo govorila grupi ljudi u Njemačkoj koji su trpjeli zbog ratnih razaranja. Njezina je poruka bila »Bog oprašta«. Tada je vjernost Corrie ten Boom donijela svoj blagoslov.

Čovjek joj je prišao. Ona ga je prepoznala kao jednog od najokrutnijih stražara u logoru. »Spomenuli ste Ravensbrück u svom govoru,« rekao je. »Bio sam čuvar tamo. Ali od tada sam postao kršćanin.« Objasnio je da je tražio Božji oprost za okrutnosti koje je počinio. Pružio je ruku i upitao: »Hoćete li mi oprostiti?«

Corrie ten Boom je tada rekla:

»Nije moglo proći puno sekundi kako je stajao tamo – ispružene ruke – ali meni je to izgledalo kao sati dok sam se hrvala s nečim najtežim što sam ikada morala učiniti...

Poruka da Bog oprašta ima ... uvjet: da oprostimo onima koji su nas povrijedili...

‘Pomozi mi!’ tiho sam se pomolila. ‘Mogu podignuti ruku. Toliko mogu učiniti. Ti pribavi osjećaj.’

Ukočeno, mehanički, gurnula sam svoju ruku u onu ispruženu prema meni. Kad sam to učinila, dogodilo se nešto nevjerovatno. Struja se pokrenula u mom ramenu, sjurila se niz moju ruku i skočila u naše združene ruke. I tad je ta iscjeljujuća toplina preplavila cijelo moje biće, donoseći suze u moje oči.

‘Opraštam ti brate’, zavapila sam, ‘svim svojim srcem.’

Jedan dugi trenutak držali smo se za ruke, bivši čuvar i bivša zatvorenica. Nikada nisam osjetila Božju ljubav tako snažno kao tada.«⁶

Za one koji izbjegavaju zlo i žive dobar život, koji traže nešto bolje i obdržavaju zapovijedi Božje, stvari mogu postati sve bolje i bolje čak i kad su suočeni s tragedijom. Spasitelj nam je pokazao put. Iz Getsemanija, s križa i iz groba ustao je pobjednički, donoseći život i nadu svima nama. On nam kaže: »Dođi i slijedi me.«⁷

Predsjednik Thomas S. Monson je savjetovao: »Želimo li hodati podignute glave, moramo dati svoj doprinos životu. Želimo li ispuniti svoju sudbinu i vratiti se živjeti s našim Ocem na Nebu, moramo obdržavati njegove zapovijedi i živjeti život po uzoru na Spasitelja. Čineći tako nećemo samo postići svoj cilj vječnog života, već ćemo također ostaviti svijet bogatijim i boljim nego što bi bio da mi nismo *živjeli i izvršili svoje dužnosti*.«⁸

U Svetoj Bibliji nalaze se ove nadahnute riječi: »Čujmo svemu završnu riječ: ‘Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer - *to je sav čovjek*.«⁹

Što je to *dužnost*?

Dužnost o kojoj govorim je ono što se od nas očekuje da činimo i da budemo. To je moralna nužnost koja priziva kod pojedinaca i zajednica ono što je ispravno, istinito i časno. Dužnost ne zahtijeva savršenstvo, ali zahtijeva marljivost. Ona nije jednostavno ono što je zakonito; ona je

ono što je kreposno. Nije rezervirana za moćne ili one na visoku položaju, već leži na temelju osobne odgovornosti, poštenja i hrabrosti. Izvršavati dužnost očitovanje je vjere.

Predsjednik Monson je rekao o tome: »Volim i cijenim plemenitu riječ *dužnost*.«¹⁰ Za članove Crkve Isusa Krista naš put dužnosti jest obdržavati naše saveze u svakodnevnom životu.

Komu i čemu smo vezani dužnošću?

Prvo, naš je put dužnosti prema Bogu, našem Vječnom Ocu. On je autor nauma spasenja, »oblikovatelj neba i zemlje«, stvoritelj Adama i Eve.¹¹ On je izvor istine¹², utjelovljenje ljubavi¹³ i razlog otkupljenja po Kristu.¹⁴

Predsjednik Joseph F. Smith je rekao: »Sve što imamo dolazi od [Boga]. ... Sami od sebe mi smo samo beživotna nakupina gline. Život, razum, mudrost, prosuđivanje, moć razmišljanja, sve su to darovi Božji djeci ljudskoj. On nam daje našu fizičku snagu kao i umne moći... Trebamo štovati Boga našim razumom, našom snagom, našim razumijevanjem, našom mudrošću i svom moću koju posjedujemo. Trebamo nastojati činiti dobro u svijetu. *To je naša dužnost*.«¹⁵

Osoba ne može vršiti svoju dužnost prema Bogu Ocu, a da ne čini isto prema Sinu Božjem, Gospodinu Isusu Kristu. On je naš Otkupitelj i naš Kralj. Iako su oni odvojene osobe, nerazdvojivi su u svrsi. Poštivati jednoga traži poštivanje drugoga, jer Otac je odredio da samo kroz ime Kristovo i po njemu osoba u potpunosti može ispuniti svoju dužnost.¹⁶ On je naš Primjer, naš Otkupitelj i naš Kralj.

Kako muškarci, žene, mladići i djevojke vrše svoju dužnost prema Bogu, osjećaju se ponukani vršiti svoju dužnost jedni prema drugima, svojoj obitelji, svojoj crkvi i narodu, svemu što im je povjereno na brigu. Obvezni su dužnošću veličati svoje talente i biti dobri ljudi koji poštuju zakon. Postaju ponizni, krotki i lako ih se udobrostivi. Umjerenost pobjeđuje udovoljavanje; poslušnost vodi njihovu marljivost. Mir se izliva na njih. Građani postaju odani, zajednice postaju dobrodušne, a susjedi postaju prijatelji. Bog neba je zadovoljan, zemlja je umirena, a ovaj svijet postaje bolje mjesto.¹⁷

Kako možemo znati naš put dužnosti usred krize?

Molimo se! To je siguran put spoznaje za svakoga, svačija životna veza s nebom. Apostol Petar je rekao: »Gospodin ima oči na pravednicima i uši svoje priklanja molitvama njihovim.«¹⁸

Ponizna, iskrena, nadahnuta molitva pribavlja svakome od nas božansko vodstvo koje očajnički trebamo. Brigham Young je savjetovao: »Ponekad su ljudi zbunjeni, puni zabrinutosti i nevolje; ... ipak nas prosuđivanje podučava da *nam je dužnost moliti se*.«¹⁹

Isus je podučavao:

»Morate stalno bdjeti i moliti da ne upadnete u napast...

Stoga se uvijek morate moliti Ocu u ime moje...

U obiteljima svojim molite se Ocu uvijek u ime moje, da vam žene i djeca budu blagoslovljena.«²⁰

Da bi molitve bile učinkovite, moraju biti u suglasju s naumom neba. Molitva u vjeri donosi plod kad postoji takvo suglasje, a to suglasje postoji kad su molitve nadahnute Svetim Duhom. Duh očituje kakve naše molbe trebaju biti.²¹ Ako nema toga nadahnutog vodstva, skloni smo »molit[i se] s grešnom nakanom«²² kako bismo tražili samo svoju volju, a ne »Tvoju volju«.²³ Jednako je važno biti vođen Svetim Duhom dok se molimo kao što je biti prosvijetljen tim istim Duhom dok primamo odgovor na molitvu. Takva molitva iznosi blagoslove neba zato što »prije nego ga zamoli[mo], zna Otac [naš] što [nam] je potrebno«²⁴ i on odgovara na svaku iskrenu molitvu. Na kraju su Otac i Sin ti koji obećavaju: »Molite, i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte, i otvorit će vam se!«²⁵

Svjedočim da je naš put dužnosti jasno ocrtan nepodijeljenom vjerom i uzdanjem u Boga, Vječnoga Oca, i u njegovog Sina, Isusa Krista, i u moć molitve. Tim putem trebaju putovati sva Božja djeca koja ga vole i žele obdržavati njegove zapovijedi. Za mlade on vodi do osobnog postignuća i pripreme; za odrasle vodi do obnovljene vjere i odlučnosti; za stariji naraštaj vodi do čvrstog stajališta i ustrajanja u pravednosti do svršetka. On oprema svakog vjernog putnika snagom Gospodnjom, štiti ga od svakodnevnog zla, i obdaruje ga spoznajom da ima »završnu riječ: 'Boj se Boga, izvršuj njegove zapovijedi, jer – *to je sav čovjek*«.²⁶ U ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. Mojsije 7:61; kurziv dodan.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. izdanje (1939), 156.
3. Mosija 1:17

4. Alma 7:22
5. Helaman 15:5
6. Corrie ten Boom, *Tramp for the Lord* (1974), 54-55.
7. Luka 18:22
8. Thomas S. Monson, korišteno s dozvolom.
9. Propovjednik 12:13; kurziv dodan.
10. Thomas S. Monson, »Duty Calls«, *Ensign*, svibanj 1996, 43.
11. Vidi Nauk i savezi 20:17-19
12. Vidi Nauk i savezi 93:36
13. Vidi 1. Ivanova 4:8
14. Vidi Ivan 3:16; Helaman 5:10-11
15. Joseph F. Smith, Conference Report, listopad 1899, 70; kurziv dodan.
16. Vidi Moroni 10:32-33; Nauk i savezi 59:5
17. Vidi Alma 7:23, 27
18. 1. Petrova 3:12
19. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 45; kurziv dodan.
20. 3. Nefi 18:18-19,21
21. Vidi Nauk i savezi 50:29-30
22. Jakovljeva 4:3

23. Matej 6:10

24. Matej 6:8

25. Matej 7:7; vidi i Joseph Smith Translation, Matthew 7:12-13, dodatak Bibliji.

26. Propovjednik 12:13; kurziv dodan.